

[Kim Behnke]

Dér ender diskussionen også nu, for min påstand er, at befolkningen ikke har bedt om den salamimetode, der har ført os frem til, at så mange opgaver i dag varetages af den offentlige sektor. Det har befolkningen ikke bedt om, og der er utallige undersøgelser, der viser det, bl.a. Socialforskningsinstituttets. Når det kommer til stykket, er folk slet ikke så interesseret i denne pakken-ind fra politikernes side, som Centrum-Demokraterne gerne vil.

Og så er jeg da ganske enig i hr. Arne Melchior's formulering vedrørende bruttonationalproduktet: at hr. Arne Melchior ikke gav fem sure sild – eller var det én sur sild – for det. Enig. Men benytter vi os af andre, mere korrekte metoder til at opgøre skatteniveaet i Danmark, så kan jeg betro hr. Arne Melchior, at procentsatserne er endnu større.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det skal blive min sidste korte bemærkning, hr. formand, tak.

Ja, vi har et par gange i de senere uger og dage diskuteret, hvordan demokrati skal forstås. Love, der gives herinde, og budgetter, der lægges herinde, er vedtaget fuldt demokratisk og er selvfølgelig, som hr. Duetoft var inde på i sin korte bemærkning, udtryk for befolkningens ønsker – ikke for hver 25-øre og ikke for hver underparagraf, men vi har da valg nok her i landet, til Folketinget endda meget oftere end til amtslige og kommunale råd, og befolkningen har da mulighed for at give Fremskridtspartiet 66 stemmer i stedet for 15. Så ville Fremskridtspartiets opfattelse af, hvad folk har godt af, selvfølgelig kunne slå bedre igennem, end den kan i dag. Og hvis den også gav CD et 0 bag de 9 mandater, vi har, ih, hvor ville det så blive dejligt at være borger og skatteyder i Danmark.

Den gælds' bare ikke. Folket har bestemt, hvordan Folketinget skal være sammensat, og de bevillingslove og budgetter, vi vedtager herinde, er fuldt demokratiske. Det er, hvad folk ønsker og derfor, hvad folk har godt af. Ikke alle folk, for man kan aldrig finde et resultat, som hver en vælger ud af de 3,9 mio., vi vistnok er, kan være enig i, men der findes ikke på denne jord et mere demokratisk, folkeligt, ægte system end det, vi praktiserer, og det kan det altså ikke nytte noget at blive ved med at kaste skarn på.

Marianne Jelled (RV):

Der er ikke så meget i denne verden, der er forudsigeligt, men én ting er tilsyneladende sikkert: Det lykkes trods alt år efter år at få en finanslov vedtaget i det danske Folketing.

Finansloven for 1991 har Det Radikale Venstre jo været involveret i i over et år, og nu er arbejdet gjort færdig, og det er vi tilfredse med, også fordi finansloven jo indeholder en økonomisk politik, som de fem partier, der stemmer for den i dag, har stået rimeligt sammen om gennem det meste af 1980'erne.

Arbejdsmetoden har været at holde det udgiftspolitiske måltal fast og at fastholde en stram økonomisk politik i et samarbejde med kommuner og amter. Vi har så i fællesskab overkommet betalingsbalanceunderskudsproblemet og kan målrettet nu hæve den økonomiske aktivitet for yderligere at fremme eksporten og skaffe flere arbejdspladser.

Men det stiller som bekendt krav om uddannelsesaktiviteter, der skal øges, og at vi får hul på strukturproblemerne på arbejdsmarkedet. Det skal vi nu forhandle om i den kommende tid. Det Radikale Venstre skal fastholde denne sammenhæng og noterer med tilfredshed, at Socialdemokratiet har meldt sin interesse for at medvirke og også har accepteret denne sammenhæng. Det lader til, at det samme gælder SF, så jeg ser fortrøstningsfuldt frem til gode resultater på dette område.

Erhvervspolitikken bliver styrket i finansloven, forskningsindsatsen bliver større, der er flere midler til eksportkreditter, til netværksprogrammer og forskellige udviklingsprogrammer, og selskabs- og virksomhedsskatten nedsættes som bekendt. Det vil sige, at omkostningerne for erhvervene nedsættes.

Hvad angår børnepakken, skal jeg lige kvittere over for Socialdemokratiet for den skriftlige henvendelse, en hel række partier har fået de sidste par dage. Jeg synes, det viser noget, der er anerkendelsesværdigt, nemlig at Socialdemokratiet har arbejdet med spørgsmålet om omsorgsdage siden den 10. januar, hvor Det Radikale Venstre fra denne talerstol tilkendegav, at vi prioriterede det punkt højest. Jeg håber, at vi får løst det på den ene eller den anden måde, og vi vil fra Det Radikale Venstres side også medvirke til at tage fat i de samspilsproblemer, som hr. Lykketoft gjorde rede for i sin ordførertale i dag. Vi synes i virkeligheden, at